

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 21/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť R. R., N., zastúpeného advokátom Mgr. L. Š., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 205/06-122 z 22. októbra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. R. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. novembra 2009 doručená sťažnosť R. R. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a „*právo na spravodlivý postup v trestnom konaní garantované čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení*

s článkom 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru...“ upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. k. VII/2 Gv 205/06-122 z 22. októbra 2009.

2. Zo sťažnosti a z predložených príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi začalo „Okresné riaditeľstvo PZ Komárno dňa 9. 3. 2006... trestné stíhanie pre trestný čin vydierania... Na návrh vyšetrovateľa podal okresný prokurátor návrh na moje vzatie do väzby, ktorému Okresný súd v Komárne vyhovel... Súd odôvodnil toto svoje rozhodnutie s poukazom na ustanovenie §-u 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku... Proti vzatiu do väzby som podal sťažnosť, o ktorej dňa 6. 4. 2006 rozhodol Krajský súd v Nitre pod č. k. 1 Tpo22/2006 tak, že moju sťažnosť zamietol... Dňa 7. 4. 2006 moja matka podala návrh ako dôveryhodná osoba na prijatie ponuky a zloženie peňažnej záruky... Následne... 18. 4. 2006 podal môj obhajca žiadosť o moje prepustenie z väzby. Túto žiadosť doložil aj mojím písomným sľubom. Všetky tieto podania boli... Okresným súdom v Komárne... zamietnuté.

Proti zamietajúcemu uzneseniu som podal sťažnosť... mojím obhajcom doplnená dňa 17. 5. 2006 a ktorú prejednával následne na to Krajský súd v Nitre... O sťažnosti rozhodol tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil.

Ohľadne žiadosti mojej matky ako dôveryhodnej osoby rozhodol tak, že jej záruku prijal. Taktiež súd prijal aj môj písomný sľub, ktorým som sa zaviazal, že povediem riadny život, nedopustím sa trestnej činnosti a budem si plniť všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mi budú uložené.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd určil podľa § 80 ods. 1 písm. c), Tr. poriadku nado mnou dohľad probačným úradníkom...“.

3. Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol, že «... Prostredníctvom môjho obhajcu sa neustále domáham vykonania dôkazov, ktoré dokazujú moju nevinu. Vyšetrovateľ vykonal... 1. 3. 2009... vyšetrovací pokus za účelom objasnenia trestného činu vydierania v areáli administratívnej budovy v K. ... Na moje veľké prekvapenie mi na základe takto vykonaného dôkazu bolo dňa 3. 7. 2009 uznesením pod č. k. ČVS:PPZ-42/BOK-C-20D6 vznesené ďalšie obvinenie za zločin vydierania..., proti ktorému som... podal sťažnosť... moja sťažnosť bola zamietnutá s odôvodnením, že sa jedná o ďalší skutok, ktorého som sa dopustil a ktorý mi je

kladený za vinu potom, ako bol vykonaný vyšetrovací pokus. S názorom vyšetrovateľa, ale ani dozorujúceho prokurátora sa nemôžem za žiadnych okolností stotožniť... Potom, ako nadobudlo uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 3. 7. 2009... právoplatnosť, podal som na Generálnu prokuratúru SR návrh na zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia... zo dňa 3. júla 2009 v spojení s uznesením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII/2 Gv 205/06-109 zo dňa 31. augusta 2009. Generálny prokurátor mi... listom zo dňa 22. októbra 2009 pod č. k. VII/2 Gv 205/06-122 oznámil... „že nezistil dôvody na postup podľa § 363 ods. 1 Tr. poriadku“, preto právoplatné rozhodnutie, ktoré som vyššie citoval, nezruší. Podľa názoru generálneho prokurátora napadnutým rozhodnutím nebol porušený zákon.».

4. *Sťažovateľ tvrdí, že sa nemôže „stotožniť s názorom vyšetrovateľa PZ, dozorujúceho prokurátora, ale ani s názorom generálneho prokurátora, pretože... sa jedná v oboch prípadoch o tie isté skutky, ktoré sú mi kladené za vinu... Postup zo strany vyšetrovateľa, dozorujúceho prokurátora a generálneho prokurátora považujem za protiústavné, protiprávne a krajne nespravodlivé. Podľa mňa v mojom prípade bolo porušené moje zákonné a Ústavou SR chránené právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 Ústavy... v spojení s článkom 4 Protokolu 7 k Dohovoru... Podľa tohto medzinárodného dokumentu zakazuje opakovane osobu stíhať za ten istý skutok, pre ktorý už stíhaná je.“. Podľa názoru sťažovateľa „... Napriek mojej argumentácii generálny prokurátor... môj návrh na zrušenie právoplatného uznesenia, ktorým mi bolo vznesené obvinenie... zamietol.“.*

5. *K sťažnosti okrem iných písomností bolo pripojené upovedomenie generálneho prokurátora č. k. VII/2 Kv 205/06-122 z 22. októbra 2009 adresované sťažovateľovi, v ktorom uviedol: „Generálnej prokuratúre... bol dňa 25. septembra 2009 doručený Váš návrh... požadujúci zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia... zo dňa 03. júla 2009 v spojení s uznesením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII/2 Gv 205/06-109 zo dňa 31. augusta 2009, ktorým bola zamietnutá Vaša sťažnosť proti predmetnému uzneseniu... Po dôslednom preskúmaní obsahu vyšetrovacieho spisu sp. zn. PPZ-42/BOK-C-2006, vrátane uznesení, ktorých zrušenie navrhujete, som nezistil dôvody na postup podľa*

§ 363 ods. 1 Trestného poriadku - zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní... Rovnako ako vyšetrovateľ Policajného zboru a špeciálny prokurátor, som toho názoru, že v posudzovanom prípade je trestné stíhanie pre skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia sp. zn. PPZ-42/BOK-C-2006 zo dňa 03. júla 2009 vedené dôvodne. Nezistil som, že by Vám týmto uznesením bolo opakovane vznesené obvinenie pre rovnaký skutok, pre ktorý Vám bolo už v minulosti v tejto trestnej veci vznesené obvinenie.“
Upovedomenie bolo doručené obhajcovi sťažovateľa 28. októbra 2009.

6. Na základe už uvedenej skutkovej a právnej argumentácie obsiahnutej v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné práva sťažovateľa...

a) právo na súdnu a inú právnu ochranu garantované v článku 46 ods. 1 Ústavy...
postupom orgánov činných v trestnom konaní

b) právo na spravodlivý postup v trestnom konaní garantované článkom 6 Dohovoru... v spojení s článkom 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru...

boli porušené

2. Generálny prokurátor je povinný postupovať podľa § 363 ods. 1. Tr. poriadku a právoplatné uznesenie vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia policajného zboru SR odboru vyšetrovania Bratislava sp. zn. PPZ-42/BOK-C-2006 zo dňa 3. júla 2009 v spojení s uznesením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII/2 Gv 205/06-109 zo dňa 31. augusta 2009 zrušiť.

3. Sťažovateľovi... sa priznávajú trovy konania.“

II.

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy

a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

8. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti uvedeného v bode 10 bolo úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní preskúmať, či upovedomením generálneho prokurátora č. k. VII/2 Gv 205/06-122 z 22. októbra 2009 (bod 5), ktorým nevyhovelo návrhu sťažovateľa požadujúcemu zrušenie právoplatného uznesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia proti jeho osobe, boli porušené označené práva sťažovateľa.

10. Z obsahu sťažnosti a navrhovaného petitu (bod 6.2) podľa názoru ústavného súdu totiž vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa v konečnom dôsledku smeruje proti rozhodnutiu (upovedomeniu podľa § 365 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov) generálneho prokurátora o zamietnutí jeho návrhu na zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia, t. j. v okolnostiach danej veci proti orgánu prípravného konania, pričom ústavnému súdu bola sťažnosť doručená v štádiu prípravného konania, t. j. v tom štádiu trestného konania, keď o odôvodnenosti, a teda zákonnosti a ústavnosti trestného stíhania sťažovateľa meritórne zatiaľ všeobecné súdy nerozhodovali.

11. Ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažovateľovej sťažnosti dospel k záveru, že platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi ako obvinenému a príp. aj v ďalšom štádiu trestného konania (po prípadnom podaní obžaloby) ako obžalovanému v rámci uplatnenia práva na obhajobu právne účinným spôsobom namietat' porušenie svojich základných práv a slobôd garantovaných ústavou, ku ktorým malo podľa jeho názoru dôjsť v dôsledku protiprávneho postupu vyšetrovateľa a špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci. Tak ako súd prvého stupňa, ktorý bude (je) oprávnený konať a rozhodovať v trestnej veci sťažovateľa, aj odvolací súd v prípade podania odvolania v predmetnej trestnej veci sú súdmi s plnou jurisdikciou, v ktorých právomoci je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností prípadu vrátane zákonnosti a ústavnosti postupu orgánov prípravného konania v trestnej veci sťažovateľa v štádiu trestného stíhania predchádzajúcemu podaniu obžaloby (obdobne napr. III. ÚS 75/05, III. ÚS 109/05 alebo II. ÚS 294/06).

12. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že trestné konanie predstavuje od svojho začiatku až po koniec organický celok, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizáciou garancií na ochranu práv a slobôd zo strany orgánov činných v trestnom konaní môžu a majú naprávať, resp. korigovať prípadné predchádzajúce pochybenia týkajúce sa aj porušenia základných práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy namietat' porušenia ústavou chránených základných práv a slobôd, ku ktorým došlo v priebehu trestného konania a neboli v jeho priebehu odstránené.

13. Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ mal (má) v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinné prostriedky na ochranu svojich základných práv, ktoré mali byť porušené postupom a označeným rozhodnutím (upovedomením) generálneho prokurátora. Za daných okolností podľa názoru ústavného súdu neexistuje ústavný dôvod na to, aby ústavný súd vstupoval v predmetnej trestnej veci sťažovateľa do právomoci všeobecných súdov. Naopak, skutočnosť, že všeobecné súdy môžu podľa platného právneho poriadku sťažovateľovi poskytnúť účinnú ochranu ústavou chránených práv a slobôd,

vylučuje právomoc ústavného súdu, a preto ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

14. Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2010